

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114213528
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1114213528.5

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Jeannette Hajdinovou v právnej veci navrhovateľa: N.. S. A., R. XX.X.XXXX, D. C. N. R. C., Školská 16, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 79.000,- €, takto

rozhodol:

Súd návrh na začatie konania **z a m i e t a**.
Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 16.12.2013, pôvodne doručeným Okresnému súdu Svidník dňa 16.12.2013 a následne postúpeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 7.5.2014, domáhal od odporcu náhrady nemajetkovej ujmy v sume 79.000,- € s príslušenstvom titulom nezákonného uznesenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite Bratislava ČTS: ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 o vznesení obvinenia voči navrhovateľovi pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pre trestný čin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Náhrady nemajetkovej ujmy sa domáha podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v znení účinnom do 30.6.2004 (ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.) a podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.). Uviedol, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/138/2005 zo dňa 29.7.2013 bolo jeho trestné stíhanie zastavené. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že informácie o jeho trestnom stíhaní ho poškodili a poškodzujú dodnes v jeho osobnostných právach, najmä v práve na česť, dôstojnosť, súkromie a meno. Vznesením obvinenia bolo extrémne negatívnym spôsobom zasiahnuté do jeho života na všetkých úrovniach (spoločenskej, profesionálnej, osobnostnej a rodinnej), aj do života jeho rodiny, manželky a detí, ďalšieho príbuzenstva a známych, ktorí ostali lojálni. Aj v súčasnosti má v dôsledku trestného stíhania problémy plnohodnotne sa uplatniť na pracovnom trhu, pričom sa stal profesionálne a spoločensky nepoužiteľným a nežiaducim. Nemohol kandidovať v komunálnych voľbách v roku 2010 na N. I. V. N.V. R. C., jeho žiadosť o udelenie licencie na súkromnú bezpečnostnú službu bola zamietnutá a takisto aj licencia na detektívnu službu z dôvodu nespĺnenia podmienky spoľahlivosti podľa § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o SBS a z dôvodu vzneseného obvinenia. Vznesenie obvinenia voči nemu malo negatívny vplyv na zdravotný stav jeho detí a manželky.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Podľa jeho názoru navrhovateľ neuviedol, či si uplatňuje nárok titulom nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, ani neuviedol, ktoré rozhodnutie štátneho orgánu považuje za nezákonné alebo ktorý postup štátneho orgánu považuje za nesprávny. Za nezákonné

rozhodnutie nie je možné považovať žiadne rozhodnutie v trestnom konaní, keďže žiadne nebolo zrušené pre nezákonnosť a nespĺňa atribúty nezákonného rozhodnutia, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. Nezákonným je len rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a následne bolo zrušené, pričom muselo byť zrušené pre nezákonnosť. Zároveň navrhovateľ nepreukázal využitie riadnych opravných prostriedkov voči rozhodnutiu, ani žeby orgán činný v trestnom konaní nedovoleným spôsobom zasiahol do práv navrhovateľa. Zastavenie trestného stíhania neznamená automaticky, že orgány činné v trestnom konaní postupovali nesprávne, resp. nezákonne, preto nemožno z uznesenia o zastavení trestného stíhania vyvodiť nezákonnosť alebo nesprávnosť postupu. Odporca poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) vo veci Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013, sťažnosť č. 57404/08, na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co 251/2010-23 zo dňa 22.5.2012, ktoré súvisí aj s nálezom Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 548/2012-13 zo dňa 7.11.2012, ktorý odmietol ústavnú sťažnosť podanú proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co 251/2010-23 zo dňa 22.5.2012. Odporca poukázal aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 165/2002. Trestné stíhanie navrhovateľa bolo zastavené z dôvodu jeho premlčania; trestné stíhanie však nebolo premlčané v čase vznesenia obvinenia alebo v čase podania obžaloby. Z uznesenia o zastavení trestného stíhania preto nie je možné odvodiť nezákonnosť obvinenia. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme uviedol, že zákon č. 58/1969 Zb. neumožňuje domôcť sa od štátu náhrady nemajetkovej ujmy. Aj napriek tomu záveru uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nemajetkovej ujmy, nepreukázal nedostatočnosť ostatných prostriedkov nápravy, potrebu priznania náhrady prípadnej nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako aj okolnosti, ktoré by odôvodňovali náhradu práve v uplatnenej výške. Vo vzťahu k blízkym osobám navrhovateľa uviedol, že nie sú účastníkmi konania, a preto navrhovateľ nemôže úspešne vo vlastnom mene uplatňovať ujmu iných osôb ako je on sám. Odporca namietol príčinnú súvislosť s obvinením, nakoľko navrhovateľ bol trestne stíhaný v niekoľkých trestných konaniach a za každé si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ podal päť žalôb na Okresnom súde Svidník (sp. zn. 7C/447/2013, sp. zn. 4C/22/2014, sp. zn. 4C/41/2014, žaloba zo dňa 21.3.2011 a sp. zn. 5C/87/2011), na Okresnom súde Košice I jednu žalobu (sp. zn. 40C/203/2011) a na Okresnom súde Žilina tiež jednu žalobu (sp. zn. 25C/34/2012). Vo všetkých týchto konaniach sa navrhovateľ domáha náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú skutkovo odôvodňuje v podstate totožne ako v predmetnej právnej veci. Odporca považuje navrhovateľom tvrdenú ujmu za špekulatívnu a účelovú, keďže rovnaké následky spája vždy s tým trestným stíhaním, ktoré v tom-ktorom konaní namieta. Odporca ďalej uviedol, že navrhovateľ bol v roku 2010 zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva obce Pečovská Nová Ves a v roku 2014 bol zvolený za starostu obce Pečovská Nová Ves, čo vyvracia tvrdenie navrhovateľa o jeho nemožnosti kandidovať v komunálnych voľbách v roku 2010. Povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, a až uplynutím takto určenej doby sa dlžník dostáva do omeškania (R 45/2000, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 185/2011). Z tohto dôvodu je vylúčený aj nárok navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania zo dňa 16.12.2013 označil na strane odporcu Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR, Ministerstvom vnútra SR a Generálnou prokuratúrou SR. Súd uznesením č. k. 11C/43/2014-104 zo dňa 20.5.2015 rozhodol, že bude konať so Slovenskou republikou zastúpenou Ministerstvom spravodlivosti SR ako účastníkom na strane odporcu.

Okresný súd Bratislava I ako súd vecne príslušný podľa § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) rozhodol na pojednávaní dňa 18.11.2015 v prítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a povereného zástupcu odporcu. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením odporcu a listinnými dôkazmi: uznesenie Ministerstva vnútra SR, Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite Bratislava o vznesení obvinenia voči navrhovateľovi ČTS: ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003, uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 6T/138/2005-1126 zo dňa 29.7.2013, spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/138/2005, uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 17C/80/2014-59 o zrušení uznesenia č. k. 17C/80/2014-51, návrh na začatie konania sp. zn. 7C/447/2013 zo dňa 6.12.2013 doručený Okresnému súdu Svidník dňa 6.12.2013, návrh na začatie konania sp. zn. 4C/22/2014 zo dňa 31.1.2014 doručený Okresnému súdu Svidník dňa 31.1.2014, návrh na začatie konania sp. zn. 4C/41/2014 zo dňa 25.2.2014 doručený Okresnému súdu Svidník dňa 25.2.2014, návrh na začatie konania zo dňa 21.3.2011 doručený Okresnému súdu Svidník dňa 24.3.2011, návrh na začatie konania sp. zn. 3C/87/2011 zo dňa 21.9.2011 doručený Okresnému súdu Svidník dňa 28.9.2011, personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 114 zo dňa 13.4.2006 o prepustení navrhovateľa zo služobného pomeru

príslušníka Policajného zboru, výsledky volieb do orgánov samosprávy obcí konaných dňa 27.11.2010 a dňa 15.11.2014, prehľad súdnych konaní, ktoré inicioval navrhovateľ, uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 17C/191/2014 zo dňa 27.2.2013, nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 183/2013-34 zo dňa 19.6.2013, fotokópia článku I. T. ". H. M. B. C. T. T. A. XX.X.XXXX, F. Č. I. T. ". N. U. C., N. na N.C. K. B. C. A. I. A. X.XX.XXXX, F. Č. I. T. ". N. S. I. C. I. B. T. O. I., F. Č. I. T. ".H. N. U. R. B. C. A. I. A. XX.X.XXXX, F. Č. I. T. ". N. S. R. R. B. C. A. N. A. X.XX.XXXX, F. Č.Á. I. T. ". N. I. C.: N. S. C. C. B. C. A. N. J. A. XX.XX.XXXX, F. Č. I. T. ". K. za K., N. N. V. B. C. A. R. V. A. XX.XX.XXXX, F. Č. I. T. ". Q. N. za K. uverejneného v denníku Nový čas dňa 15.12.2003, fotokópia článku s titulom "Ďalší policajt za mrežami" uverejneného v denníku Prešovský večerník 10.12.2003, fotokópia reklamy na reláciu TV Markíza Paľba uverejnené v denníku Nový čas dňa 17.1.2005, prepis relácie TV Markíza "Paľba" s titulom "J. S. A.?" odvysielanej dňa 7.2.2005, prepis relácie TV Markíza "Paľba" s titulom "Č. C. A.?" odvysielanej dňa 15.1.2007, prepis relácie TV Markíza "Paľba" s titulom "Drahí kukláči?" odvysielanej dňa 15.1.2007, žiadosť o vydanie príkazu na preeskortovanie sp. zn. ČVS: KUJP-88/OVVK-2003 zo dňa 22.12.2003, uznesenie MV SKaIS, OIS Košice, sp. zn. UIS-65/IOV-SV-2007 zo dňa 19.5.2008, vyjadrenie NBÚ sp. zn. PB-3899/2002 zo dňa 2.6.2009, podnet na podanie návrhu na vzatie do väzby sp. zn. KUJP-88/OVVK-2003 zo dňa 4.12.2003, príkaz na domovú prehliadku zo dňa 4.12.2003, uznesenie o vzatí do väzby sp. zn. Tp 102/03 zo dňa 5.12.2003, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, úz. obvod Sabinov, sp. zn. OVS/2004/017520 zo dňa 23.2.2004, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, úz. obvod Sabinov, sp. zn. OVS/2004/022336 zo dňa 8.4.2004, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, úz. obvod Sabinov, sp. zn. 2784/2002/Pe zo dňa 4.2.2004, potvrdenie o prepustení z výkonu väzby zo dňa 25.8.2004, personálny rozkaz riaditeľa ÚOTČ SKFP PPZ sp. zn. 194/2003 zo dňa 12.12.2003, fotokópia článku s titulom "Polícia ide po ňom, SDKÚ, Smer a ANO" uverejneného tlačovou agentúrou SITA zo dňa 22.12.2005, fotokópia článku s titulom "Brutalita na polícii" uverejneného v denníku Nový čas dňa 9.3.2004, oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti sp. zn. PPZ-OKS-St-359/2010 zo dňa 7.9.2010, uznesenie o vzatí do väzby č. k. 2Tp/6/2006-19 zo dňa 8.4.2006, uznesenie o zamietnutí sťažnosti č. k. 2Tp/5/2006-35 zo dňa 25.4.2006, správa sp. zn. PPZ-680/BOK-V-2009 zo dňa 2.6.2009, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 11C/273/2007-266 zo dňa 28.10.2009, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 9 Co/1/2010-558 zo dňa 22.6.2010, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 10C/273/2007-543 zo dňa 19.10.2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/141/2012-655 zo dňa 11.12.2013, popis pracovnej činnosti sp. zn. PPZ-254-123/BOK-V-2004 z 1.6.2004, uznesenie sp. zn. ORP-1081/1-OVK-PO-2013 zo dňa 30.3.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 25C/86/2007-354 zo dňa 11.3.2010, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 28C/13/2008-140 zo dňa 28.4.2009, uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 9C/121/2008-544 zo dňa 12.12.2004, rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 4C/45/2009-55 zo dňa 9.6.2009, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/9/2009 zo dňa 12.11.2009, rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 7C/177/2010-57 zo dňa 10.2.2011, rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/12/2012-206 zo dňa 11.11.2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/624/2013-245 zo dňa 30.10.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 13C/131/2013 zo dňa 25.11.2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/364/2006-652 zo dňa 9.6.2011, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/246/117 zo dňa 23.5.2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/47/2012 zo dňa 26.9.2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/37/2011 zo dňa 28.8.2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/124/2006 zo dňa 14.5.2009, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/298/10-186 zo dňa 28.9.2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/61/2012 zo dňa 19.6.2013, rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. KM-74/PK-2006 zo dňa 27.6.2006. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov K.. V. A., K.. A. A., H. A., Š.T. C., S.. E. J., K.. Ľ. C., S.. D. N., A.. N.. K. V., N., T.. N.. K. S., N., pretože vzhľadom na už vykonané dokazovanie by boli nadbytočné. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav:

Uznesením Ministerstva vnútra SR, Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite Bratislava sp. zn. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 bolo voči navrhovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a za trestný čin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 20.3.2002 v čase o 14.30 hod. v Prešove spoločným konaním v rozpore so zákonom zorganizovali a následne vykonali spolu I. R.. Ľ. C. zadržanie D. C. O. K. D. príslušníkmi pohotovostného útvaru Krajského riaditeľstva Policajného zboru Prešov na moste pri Kauflande v Prešove a dňa 20.3.2002 v čase o 16.50 hod. v Prešove spoločným konaním v rozpore so zákonom zorganizovali a následne vykonali zadržanie C. K. príslušníkmi pohotovostného útvaru Krajského riaditeľstva Policajného zboru

Prešov bez riadneho poučenia za použitia donucovacích prostriedkov im vykonali osobnú prehliadku, nasadili putá bez toho, žeby kládli aktívny odpor a následne ich nezákonne predviedli na Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov Juh, kde neboli vyťažení vo veci operatívneho rozpracovania vedeného obvinenými, ale následne boli vypočutí v procesnom postavení svedkov v trestnej veci, ktorá bola dokumentovaná Obvodným oddelením Policajného zboru Prešov Juh pod ČTS:ORP-239/PP-2002, pričom samotné zadržanie, obmedzenie osobnej slobody ako aj predvedenie bolo vykonané v rozpore s Trestným poriadkom, pretože neboli naplnené zákonné dôvody pre ich predvedenie a zadržanie podľa Trestného poriadku, pričom nebol ani dôvod na ich predvedenie, zaistenie a použitie donucovacích prostriedkov, čím svoju právomoc vykonali spôsobom odporujúcim zákonu v úmysle inému spôsobiť škodu, lebo inému bez oprávnenia bránili osobnú slobodu. Navrhovateľ podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorá bola zamietnutá ako nedôvodná.

Navrhovateľ nebol vzatý do väzby v súvislosti s obvinením, ktoré voči nemu bolo vznesené uznesením sp. zn. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003, ktoré je predmetom tohto konania. Navrhovateľ bol vo väzbe v iných trestných veciach, a to na základe uznesenia vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície PZ Žilina, ČVS:KUJP-88/OVVK-2003 zo dňa 9.12.2003 od 4.12.2003 od 12.35 hod. do 25.8.2004; v súvislosti s touto väzbou si na Okresnom súde Svidník uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 79.000,- €. Navrhovateľ bol vo väzbe aj na základe uznesenia Ministerstva vnútra SR, Úradu inšpekčnej služby PZ, Inšpekčný odbor Východ v Košiciach, ČVS: UIS-67/IOV-V-2006 zo dňa 7.4.2006; v súvislosti s touto väzbou si na Okresnom súde Svidník uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 526.689,49 €.

Obžaloba voči navrhovateľovi pre skutok uvedený v uznesení sp. zn. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 bola podaná na Okresnom súde Prešov dňa 26.8.2005. Po podaní obžaloby sa namietali jednotliví sudcovia; z konania bol vylúčený S.. C. O. S.. N.. U. J. R. C. S.. T..

Obsahom trestného spisu sú správy o povesti navrhovateľa vydané Rímskokatolíckym farským úradom v Pečovskej Novej Vsi zo dňa 13.1.2014, zo dňa 14.1.2004 a zo dňa 9.3.2005. Zo správ o povesti vyplýva, že navrhovateľ bol v čase trestného stíhania v obci Pečovská Nová Ves príkladným občanom, mal dobrú povesť, nie je konfliktný, povinnosti si plní svedomite, chodí do kostola, deti vychováva v čo najlepšom vedomí, nebol riešený za priestupky podľa § 21, § 26, § 31, § 32 ods. 1, § 42 § 46 až § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Pri výkone práce je aktívny a samostatný, dobre si vie zorganizovať pracovnú činnosť, rýchlo a kvalitne vyhodnocuje vzniknutú situáciu a samostatne prijíma vhodné rozhodnutia, jeho pracovnú výsledky sú veľmi dobré, dodržiava služobnú disciplínu, v kolektíve je obľúbený, jeho vystupovanie na verejnosti a v úradnom styku je na dobrej úrovni.

Okresný súd Prešov uznesením č. k. 6T/138/2015-1126 zo dňa 29.7.2013 zastavil trestné stíhanie navrhovateľa z dôvodu jeho premlčania v zmysle § 223 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku účinného do 31.12.2005. K premlčaniu došlo až počas súdneho konania dňa 27.8.2010.

Okrem vyššie uvedených konaní si navrhovateľ uplatňoval nárok na náhradu škody týkajúcej sa vynaložených nákladov na jeho právne zastupovanie v iných trestných veciach, ktoré nie sú predmetom tohto konania a ktoré už boli právoplatne skončené: Okresný súd Svidník sp. zn. 4C/45/2009, sp. zn. 7C/177/2010, Okresný súd Ružomberok sp. zn. 7C/12/2012, Okresný súd Prešov sp. zn. 13C/131/2013. Náhrad škody sa domáha aj v konaniach, ktoré nie sú právoplatne skončené: Okresný súd Žilina sp. zn. 27C/30/2012, Okresný súd Svidník sp. zn. 7C/286/2013, sp. zn. 7C/446/23013, Okresný súd Žilina sp. zn. 6C/135/2014, Okresný súd Bratislava I sp. zn. 17C/191/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 6C/22/2014 (postúpený na Okresný súd Žilina), Okresný súd Bratislava I sp. zn. 15C/85/2014, sp. zn. 4C/85/2014. Vo veci náhrady škody za vynaložené trovy obhajoby v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním v desiatich prípadoch o 10.000,- € s príslušenstvom v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 6C/437/2013, postúpené na Okresný súd Žilina sp. zn. 7C/279/2014. Náhrady škody za nezákonné vyšetrovacie väzby v dvoch prípadoch a nezákonné trestné stíhanie v nasledovných konaniach, ktoré nie sú skončené: Okresný súd Košice sp. zn. 40C/203/2011, Okresný súd Žilina sp. zn. 25C/34/2012, Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 20C/151/2013, Okresný súd Žilina sp. zn. 27C/132/2014, sp. zn. 2C/208/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 6C/41/2014, Okresný súd Bratislava I sp. zn. 9C/156/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 5C/201/2014.

V súvislosti s trestným stíhaním, ktoré je predmetom tohto konania (ČTS: ÚIS-116/KOK-2009), si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody za vynaložené trovy obhajoby v sume 5.556,42 € v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/191/2014; konanie nie je právoplatne skončené.

Navrhovateľ sa domáhal ochrany svojho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov pred Okresným súdom Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/138/2005 aj ústavnou sťažnosťou. Ústavný súd SR rozhodol nálezom sp. zn. I. ÚS 183/2013 zo dňa 19.6.2013 a konštatoval porušenie práva navrhovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd publikovaným v Zbierke zákonov SR pod č. 209/1992 Zb. (ďalej len ED alebo Dohovor) postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/138/2005. V dôsledku nesústreďenej činnosti okresného súdu tak došlo k ďalším zbytočným prieťahom v konaní. Z ústavnoprávneho hľadiska treba zdôrazniť, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu je neakceptovateľné, aby sa v trestnej veci uskutočnilo na súde prvého stupňa za takmer osem rokov iba jedno hlavné pojednávanie. Zároveň priznal navrhovateľovi primerané zadosťučinenie v sume 3.500,- €.

Náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahov do jeho osobnostných práv sa navrhovateľ domáhal vo viacerých súdnych konaniach o ochranu osobnosti, ktoré už boli právoplatne skončené a v ktorých odporcom nebola Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR:

na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/273/2007 v súvislosti so zverejnením článku zo dňa 21.9.2004 s titulom "Prešovského policajta zatiaľ neprepustia" v denníku SME proti odporcovi Petit Press, a.s., rozsudkom č. k. 10C/273/2007-543 zo dňa 19.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 4Co/141/2012-655 zo dňa 11.12.2013, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý, na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/273/2007 v súvislosti so zverejnením článku zo dňa 2.10.2004 s titulom "Obvineného policajta nariadení neprepustili" proti odporcovi PEREX, a.s., rozsudkom č. k. 11C/273/2007-266 zo dňa 28.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 9Co/1/2010-558 zo dňa 22.6.2010, ktorým bol odporca zaviazaný na zverejnenie ospravedlnenia, na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/86/2007 proti odporcovi MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s.r.o., v súvislosti s prezentáciou informácií zverejnených v upútavke k relácii Paľba dňa 16.1.2005, odvysielaním relácie dňa 17.1.2005 s názvom "J. S. A?"; dňa 7.2.2005 "C. A?"; a dňa 24.4.2006 s názvom "Výnimočný policajt?"; dňa 15.1.2007 s názvom "Drahí kukláči" rozsudkom č. k. 25C/86/2007-354 zo dňa 11.3.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/83/2010 zo dňa 8.12.2010, na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28C/13/2008 proti odporcovi ECOPRESS, a.s., v súvislosti so zverejnením článku s titulom "Kriminalita policajtov začala klesať" v denníku Hospodárske noviny dňa 21.11.2006 rozsudkom č. k. 28C/13/2008-140 zo dňa 28.4.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 14Co/31/2010-355 zo dňa 24.2.2011, ktorým bola navrhovateľovi priznaná nemajetková ujma vo výške 5.000,- €,

na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/121/2008 proti odporcovi SITA Slovenská tlačová agentúra a.s., ktoré bolo skončené uznesením č. k. 9C/121/2008- 544 zo dňa 12.12.2014 po späťvzatí návrhu z dôvodu mimosúdneho vyrovnania veci,

ďalej konania, ktoré ešte neboli právoplatne skončené:

na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14C/362/2008 proti odporcovi X. S. I.,

na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/362/2008 proti odporcovi MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s.r.o., s čiastočným rozsudkom č. k. 17C/362/2008-318 zo dňa 2.7.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/230/2013 zo dňa 12.9.2013. Vo zvyšnej časti rozhodol súd rozsudkom č. k. 17C/362/2008-405 zo dňa 5.3.2014, ktorý nie je právoplatný,

na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 145C/197/2008 proti odporcovi C.E.N., s.r.o., rozsudkom č. k. 15C/197/2008-459 zo dňa 24.9.2014.

Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 114 zo dňa 13.4.2006 bol navrhovateľ prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. z dôvodu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti, ktoré spočívalo v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru, keď zneužil svoje služobné postavenie, nenáležitým spôsobom vyžiadaval od rôznych finančných inštitúcií informácie, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva, na čo nemal oprávnenie. Rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. p.: KM/74/PL-2006 zo dňa 27.6.2006 bol zamietnutý rozklad navrhovateľa proti personálnemu rozkazu ministra vnútra SR č. 114

zo dňa 13.4.2006 ako nedôvodný a napadnuté rozhodnutie bolo potvrdené. Krajský súd v Bratislave žalobu navrhovateľa o preskúmanie týchto rozhodnutí zamietol rozsudkom č.k. 1S/364/2006-652 zo dňa 9.6.2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/37/2011 zo dňa 28.8.0012.

Z výsledkov hlasovania vo voľbách do orgánov samosprávy obcí konaných dňa 27.11.2010 v obci Pečovská Nová Ves vyplýva, že navrhovateľ sa s počtom hlasov 218 stal poslancom obecného zastupiteľstva za stranu SMER-SD. V komunálnych voľbách dňa 27.11.2010 kandidoval aj na starostu, no zvolený nebol.

Z výsledkov hlasovania vo voľbách do orgánov samosprávy obcí konaných dňa 15.11.2014 v obci Pečovská Nová Ves vyplýva, že navrhovateľ sa ako nezávislý kandidát stal starostom obce s počtom hlasov 651. Na porovnanie druhý kandidát na starostu obce získal 301 hlasov, teda navrhovateľ vo voľbách zvíťazil so značným náskokom.

Navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvo spravodlivosti SR, Ministerstvo vnútra SR a Generálnu prokuratúru SR, ktoré jeho žiadosti nevyhoveli.

Podľa § 3 zákona č. 58/1969 Zb. ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 27 zákona č. 58/1969 Zb. zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na náhradu škody spôsobenej rozhodnutiami, ktoré budú vydané po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona, a na náhradu škody spôsobenej po tomto dni nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak (ods. 1). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (ods. 2).

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa čl. 5 ods. 4 ED každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Podľa čl. 5 ods. 5 ED každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

Vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia č. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 je potrebné aplikovať zákon č. 58/1969 Zb., pretože bolo vydané pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z., teda za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. (§ 27 ods. 2 zákona č. 514/203 Z.z.). Na obdobie prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/138/2005, ktoré vznikli za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., je potrebné aplikovať zákon č. 514/2003 Z.z. v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Na obdobie prieťahov, ktoré vznikli za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. je potrebné aplikovať zákon č. 58/1969 Zb. v zmysle § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

Pre vyvodenie zodpovednosti štátu za škodu podľa zákonov č. 58/1969 Zb. a č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné (a to *conditio sine qua non*) kumulatívne splnenie nasledovných zákonných podmienok:

- nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- vznik ujmy (majetkovej alebo nemajetkovej),
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a vzniknutou ujmom.

Kumulatívnosť splnenia uvedených podmienok znamená, že čo ak len jedna z nich nie je splnená, nemožno voči štátu vyvodiť zodpovednosť za škodu podľa zákonov č. 58/1969 Zb., č. 514/2003 Z.z.

K nezákonnému rozhodnutiu

Navrhovateľ označil za nezákonné rozhodnutie uznesenie Ministerstva vnútra SR, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite Bratislava č. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 o vznesení obvinenia voči nemu pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona.

Navrhovateľova sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá ako nedôvodná. Navrhovateľ nebol vzatý do väzby, ani inak pozbavený osobnej slobody v súvislosti s týmto trestným stíhaním.

Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú aj po zmene právnej úpravy stále použiteľné (napríklad R 70/1994, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zo dňa 18.10.2010, sp. zn. 4 M Cdo 20/2009 zo dňa 30.5.2011, nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 159/2012 zo dňa 3.7.2012).

Skutočnosť, že bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby, sama o sebe ešte neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo od počiatku nezákonné. Dôkazné požiadavky v štádiu začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia sa líšia od dôkazných požiadaviek, ktoré je potrebné splniť, aby mohla byť konkrétna osoba odsúdená za spáchanie trestného činu. Pre vznesenie obvinenia podľa zákona postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, a zo skutočností, že preukázanie viny obžalovaného je až vecou dokazovania vykonávaného pred súdom. Preto nemožno každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevyústilo do právoplatného odsudzujúceho rozsudku, paušálne považovať za nezákonné (rozsudok ESLP vo veci Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013, č. sťažnosti 57404/08, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/251/2010 zo dňa

22.5.2012, uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 548/2012 zo dňa 7.11.2012, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 165/2002 zo dňa 19.12.2002).

Voči navrhovateľovi bolo vznesené obvinenie dňa 18.12.2003 a jeho trestné stíhanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 6T/138/2015-1126 zo dňa 29.7.2013 z dôvodu jeho premlčania podľa § 223 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2005 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku v znení účinnom do 31.12.2005. K premlčaniu došlo až počas súdneho konania dňa 27.8.2010, nie v čase vznesenia obvinenia. Okresný súd Prešov v uznesení o zastavení trestného stíhania navrhovateľa nekonštatoval, žeby skutok nebol trestným činom, žeby sa ho nedopustil navrhovateľ, alebo že sa skutok nestal, čo by mohlo viesť k nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. K zastaveniu trestného stíhania navrhovateľa došlo výlučne z dôvodu objektívnej skutočnosti, ktorá nastala mimo vôle navrhovateľa, resp. mimo vykonávania dôkazov v trestnom konaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nepovažuje uznesenie Ministerstva vnútra SR, Úradu bola proti korupcii a organizovanej kriminalite Bratislava o vznesení obvinenia č. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, za nezákonné. Nie je teda splnená jedna z prvých podmienok, a to existencia nezákonného rozhodnutia.

K nesprávnemu úradnému postupu

Podľa názoru súdu druhá z prvej podmienky (nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci) bola splnená. Už Ústavný súd SR v náleze č.k. I. ÚS 183/2013-34 zo dňa 19.6.2013 konštatoval, že Okresný súd Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 6T/138/05 konal neodôvodnene s prietahmi.

Ústavný súd SR v citovanom náleze uviedol, že konanie na okresnom súde začalo podaním obžaloby doručenej súdu dňa 26.8.2005. Vzhľadom na skutočnosť, že vec sa už osem rokov nachádza na okresnom súde bez meritórneho rozhodnutia, ústavný súd nepovažoval za potrebné uviesť celú chronológiu konania na okresnom súde, iba poukázať na obdobie dlhodobej bezdôvodnej nečinnosti, ktorá sa v postupe okresného súdu vyskytla, a tiež na nesústredenú činnosť okresného súdu, ktorá viedla k zbytočným prietahom v konaní. Od rozhodnutia Krajského súdu v Prešove (ďalej len "krajský súd") sp. zn. 1 Nto 2/2006 zo dňa 30.1.2006, že U. I. S.. T. nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, okresný súd nevykonal šesť rokov žiadny úkon až do 22.12.2011, keď bol nariadený termín hlavného pojednávania na 16.2. - 17.2.2012. Okresný súd uznesením sp. zn. 6T/138/2005 zo dňa 21.8.2012 rozhodol, že S.. N. je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Vec bola dňa 8.10.2012 pridelená S.. Č.. Až pri posudzovaní zaujatosti, ktorú oznámil S.. Č., krajský súd zistil, že uznesenie okresného súdu nie je právoplatné, keďže nebolo doručené poškodeným, a teda S.. N. je stále zákonným sudcom. Krajský súd vrátil spis okresnému súde dňa 29.10.2012, následne bolo uznesenie okresného súdu doručené poškodeným. Jeden poškodený podal dňa 14.11.2012 proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd uznesením zo dňa 13.2.2013 tak, že sťažnosť poškodeného zamietol. V dôsledku nesústredenej činnosti okresného súdu tak došlo k ďalším zbytočným prietahom v konaní. Z ústavnoprávneho hľadiska treba napokon zdôrazniť, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu je neakceptovateľné, aby sa v trestnej veci uskutočnilo na súde prvého stupňa za takmer osem rokov iba jedno hlavné pojednávanie. S poukazom na uvedené, hodnotiac doterajší priebeh napadnutého konania, ústavný súd dospel k záveru, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/138/2005 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Ústavný súd priznal navrhovateľovi za konštatované prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/138/2005 primerané zadostučinenie v sume 3.500,- €. Súd je v tomto konaní viazaný nálezom ústavného súdu (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., § 135 ods. 1 OSP). Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že je splnená druhá z prvej podmienky, a to existencia nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci.

K existencii nemajetkovej ujmy

Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzita zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu závažnú. Rozhodujúce je však objektívne hľadisko a nie subjektívne pocity, teda dôležité je, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 232/2010 zo dňa 29.6.2011, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/381/2011 zo dňa 30.10.2012).

Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je možné až potom, čo satisfakčnú funkciu nemôže naplniť len samotné konštatovanie porušenia práva, a potom, čo ju nie je možné uspokojiť inak. Obe podmienky musia byť splnené súčasne (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Zákon č. 58/1969 Zb. neobsahuje osobitné ustanovenia o náhrade nemajetkovej ujmy, preto je potrebné ju posudzovať aj v súvislosti s čl. 5 ods. 1, ods. 5 Dohovoru, i keď nárok na odškodnenie väzby vznikol podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. (R 13/2009).

Navrhovateľ tvrdil, že trestné stíhanie zasiahlo do jeho osobnostných práv tým, že v kostole mu ľudia odmietali podať ruku, že nemohol kandidovať vo voľbách do orgánov samosprávy obce Pečovská Nová Ves, konkrétne za starostu obce, za stranu SMER-SD v roku 2010, pretože okresná rada strany SMER-SD ho neodsúhlasila ako jediného kandidáta navrhovaného miestnym poslaneckým klubom z dôvodu jeho trestného stíhania a negatívnej medializácie. Súd považuje toto tvrdenie navrhovateľa za účelové, pretože z výsledkov hlasovania vo voľbách do orgánov samosprávy obcí dňa 27.11.2010 v obci Pečovská Nová Ves vyplýva, že navrhovateľ kandidoval vo voľbách za poslanca obecného zastupiteľstva za stranu SMER-SD a do obecného zastupiteľstva aj bol zvolený s počtom hlasov 218. Do volieb ho nominovala strana SMER-SD; ak by ho strana SMER-SD nepovažovala za vhodného kandidáta na starostu obce, nemala by dôvod ho nominovať ani za poslanca obecného zastupiteľstva. Preto reputácia navrhovateľa nemohla byť v obci tak znížená, žeby mu to bránilo kandidovať a byť zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva obce Pečovská Nová Ves.

Navrhovateľ kandidoval aj v následných voľbách do orgánov samosprávy obcí v Pečovskej Novej Vsi dňa 15.11.2014, v ktorých bol zvolený za starostu obce ako nezávislý kandidát s počtom hlasov 651, druhý kandidát na starostu získal 301 hlasov. Navrhovateľ teda uspel so značným predstihom a nie je spoločensky nežiaduci a nepoužiteľný ako tvrdí v návrhu na začatie konania. V týchto komunálnych voľbách navrhovateľ kandidoval aj za poslanca obecného zastupiteľstva obce Pečovská Nová Ves a bol zvolený s počtom odovzdaných hlasov 370. Inými slovami, navrhovateľ bol úspešný aj v týchto neskorších voľbách, jeho popularita sa zvýšila aj napriek v minulosti prebiehajúcim trestným konaniam.

Ak by súd akceptoval názor navrhovateľa, že v dôsledku trestného stíhania došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, je potrebné uviesť, že nie je jednoznačné, že k zásahu došlo výlučne trestným konaním, ktoré sa začalo uznesením o vznesení obvinenia č. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 a skončilo sa uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 6T/138/2005-11 zo dňa o zastavení trestného stíhania z dôvodu jeho premičania, ktoré je predmetom tohto konania. V tom období sa voči navrhovateľovi viedli aj ďalšie trestné konania, v súvislosti s ktorými bol vzatý do väzby (uznesenie sp. zn. KUJP-88/OVVK-2003 - väzba sa začala dňa 4.12.2003 od 12:35 hod. a trvala do 25.8.2014; uznesenie čp. Zn. ÚIS-67/IOV-V-2006 - väzba sa začala dňa 7.4.2006 od 19:00 hod a trvala do 2.5.2006). Práve väzba v súvislosti s trestnými konaniami, ktoré nie sú predmetom tohto konania, mohla, ak vôbec, spôsobiť potenciálny zásah do osobnostných práv navrhovateľa, pokiaľ by neexistovali výnimky podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z. Na predmetné konanie sp. zn. 11C/43/2014 však väzba navrhovateľa nemá vplyv.

Manželstvo navrhovateľa nebolo v dôsledku trestného stíhania navrhovateľa rozvedené, manželka aj rodičia ho počas trestného stíhania podporovali a verili, že je nevinný. Zo správ o povesti vyplýva, že navrhovateľ bol v čase trestného stíhania v obci Pečovská Nová Ves príkladným občanom, mal dobrú povesť, nie je konfliktný, povinnosti si plní svedomite, chodí do kostola, deti vychováva v čo najlepšom vedomí, nebol riešený za priestupky podľa § 21, § 26, § 31, § 32 ods. 1, § 42 § 46 až § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Pri výkone práce je aktívny a samostatný, dobre si vie zorganizovať pracovnú činnosť, rýchlo a kvalitne vyhodnocuje vzniknutú

situáciu a samostatne prijíma vhodné rozhodnutia, jeho pracovnú výsledky sú veľmi dobré, dodržiava služobnú disciplínu, v kolektíve je obľúbený, jeho vystupovanie na verejnosti a v úradnom styku je na dobrej úrovni (pracovný posudok navrhovateľa č. PPZ-160-1/BOK-V-II-2005 zo dňa 7.2.2005 vypracovaný Prezidiom Policajného zboru, Úradom bola proti organizovanej kriminalite, Odborom boja proti organizovanej kriminalite - Východ, Oddelením odhaľovania; osobný posudok zo dňa 13.1.2004 vypracovaný Rímskokatolíckym farským úradom v Pečovskej Novej Vsi; správa o povesti navrhovateľa č. 169/2004 zo dňa 9.3.2005 vypracovaný Obcou Pečovská Nová Vec; správa o priestupkovom konaní č. IP-90/05 zo dňa 8.3.2005 vypracovaná Obvodným úradom Prešov).

Prepustenie navrhovateľa zo služobného pomeru policajta podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. nemusí byť bezpodmienečne odôvodnené konaním, ktoré má intenzitu trestného činu. V konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy. Konanie o prepustení zo služobného pomeru nemožno zamieňať s trestným konaním a tieto konania nezávisia jedno od druhého (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo 253/2010 zo dňa 18.5.2011). Personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 114 zo dňa 13.4.2006 o prepustení navrhovateľa zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru nebol zrušený pre nezákonnosť, ale práve naopak - Krajský súd v Bratislave žalobu navrhovateľa zamietol a Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny potvrdil (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/364/2006-652 zo dňa 9.6.2011, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/37/2011 zo dňa 28.8.2012). Preto ani táto skutočnosť nemôže predstavovať zásah do osobnostných práv navrhovateľa.

Podľa názoru súdu teda v dôsledku trestného stíhania navrhovateľa začatého vznesením obvinenia sp. zn. ÚIS-116/KOK-2003 zo dňa 18.12.2003 nedošlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa (česť, dôstojnosť, vážnosť).

Nemožno však opomenúť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/138/2005 sa vyskytli neodôvodnené prietahy, v dôsledku ktorých navrhovateľovi vznikla ujma; ujma vznikla už len zo samotnej povahy prietahov, preto nepotrebuje bližšie objasňovanie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 193/2011 zo dňa 25.4.2012).

Navrhovateľovi nepatrí náhrada nemajetkovej ujmy za prietahy v trestnom konaní, ktoré vznikli za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. (do 30.6.2004). Zákon č. 58/1969 Zb. neupravuje náhradu nemajetkovej ujmy, preto je potrebné aplikovať čl. 5 ods. 4, ods. 5 Dohovoru, ktorý však viaže zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy na nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné nezákonné pozbavenie osobnej slobody. Navrhovateľ nebol v trestnej veci, ktorá je predmetom tohto konania, väzobne stíhaný, ani inak pozbavený osobnej slobody, preto mu náhrada nemajetkovej ujmy podľa čl. 5 ods. 4 a ods. 5 Dohovoru nepatrí.

Navrhovateľovi by patrila náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch za obdobie konania pred Okresným súdom Prešov za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., teda od podania obžaloby na súd dňa 26.8.2005 do zastavenia trestného stíhania navrhovateľa z dôvodu premlčania dňa 29.7.2013.

Pri určení výšky nemajetkovej ujmy a jej zníženia súd vychádzal z ustálenej judikatúry ESLP vo veciach Apicella, Cocchiarella proti Taliansku (rozsudok veľkého senátu zo dňa 29.3.2006, č. sťažnosti 64886/01), Ernestina Zullo proti Taliansku (rozsudok veľkého senátu zo dňa 29.3.2009, č. sťažnosti 64897/01), Giuseppe Mostacciolo č. 1 proti Taliansku (rozsudok veľkého senátu zo dňa 29.3.2006, č. sťažnosti 64705/01), Giuseppe Mostacciolo č. 2 proti Taliansku (rozsudok veľkého senátu zo dňa 29.3.2006, č. sťažnosti 65102/01), Giuseppina a Orestina Procaccini proti Taliansku (rozsudok veľkého senátu zo dňa 29.3.2006, č. sťažnosti 65075/01), Musci a Riccardi Pizzati proti Taliansku (rozsudok veľkého senátu zo dňa 29.3.2006, č. sťažnosti 62361/00), podľa ktorých priemerná výška náhrady nemajetkovej ujmy je 1.000,- € až 1.500,- € za jeden rok trvania konania. Súd v predmetnej veci vychádzal z výšky náhrady nemajetkovej ujmy 1.000,- € za jeden rok konania pred súdom. Základnú čiastku možno zvýšiť, ak je predmet konania pre navrhovateľa významný (pôjde napríklad o pracovné spory, zdravie a život osôb, sociálne dávky a konanie o osobnom stave). Na druhej strane možno základnú čiastku znížiť, ak má predmet konania z hľadiska finančného dopadu pre navrhovateľa malý význam, v súvislosti so životnou úrovňou v krajine, ak sa navrhovateľ na vnútroštátnej úrovni domohol konštatovania porušenia jeho práv a priznania určitej finančnej náhrady. ESLP akceptuje zníženie základnej sumy na 40 % až 45 %, ktorú by sťažovateľovi priznal sám.

Ústavný súd SR priznal navrhovateľovi primerané zadosťučinenie v sume 3.500,- € za prieťahy v konaní pred Okresným súdom Prešov vedenom pod sp. zn. 6T/138/2005. Konanie pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 6T/138/2005 trvalo od roku 2005 do roku 2013, teda osem rokov. Potom by náhrada nemajetkovej ujmy predstavovala sumu 8.000,- €. Ústavný súd SR navrhovateľovi priznal primerané zadosťučinenie, ktoré predstavuje 43,8% zo sumy 8.000,- €, teda 3.500,- €.

Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je možné až potom, čo satisfakčnú funkciu nemôže naplniť len samotné konštatovanie porušenia práva, a potom, čo ju nie je možné uspokojiť inak. Obe podmienky musia byť splnené súčasne (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Súd považuje primerané zadosťučinenie priznané Ústavným súdom SR navrhovateľovi v sume 3.500,- € za dostatočné a spĺňajúce kritériá ESLP pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy pri konštatovaných prieťahoch v konaní. Súd zároveň zohľadnil, že trestné stíhanie navrhovateľa, ktoré je predmetom tohto konania, mu závažným spôsobom nezasiahlo do osobného, rodinného, ani spoločenského života. Jeho popularita v obci Pečovská Nová Ves vzrástla, v roku 2010 bol zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva a v roku 2014 za starostu obce. Ako už bolo uvedené, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať až ako finálny prostriedok nápravy za predpokladu, že ostatné prostriedky nápravy (náhrada materiálnej škody, primerané zadosťučinenie) nie sú dostatočné, o tento prípad však v predmetnej veci nejde. Súd dospel k záveru, že navrhovateľovi nevznikla nemajetková ujma v súvislosti s jeho trestným stíhaním, ktoré je predmetom tohto konania, prevyšujúca sumu 3.500,- €.

Súd na základe uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a judikatúry ESLP, ktorou je viazaný podľa § 135 ods.1 OSP, považoval navrhovateľov návrh prevyšujúci náhradu nemajetkovej ujmy v sume 3.500,- € za neopodstatnený, preto ho zamietol.

Na margo súd dodáva, že navrhovateľ uvádza identické okolnosti vzniku a následkov nemajetkovej ujmy vo viacerých konaniach vo veci ochrany osobnosti voči viacerým médiám (Petit Press, a.s., PEREX, a.s., ECOPRESS, s.r.o., MARKÍZA- SLOVAKIA, spol. s.r.o., SITA Slovenská tlačová agentúra a.s.) za medializáciu jeho osoby v súvislosti s trestným stíhaním. Za medializáciu navrhovateľa v súvislosti s jeho trestným stíhaním nesú zodpovednosť výlučne médiá a nie odporca alebo orgány činné v trestnom konaní prípadne súd v trestnom konaní.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich síce uplatnil na pojednávaní konanom dňa 18.11.2015, avšak nevyčísľil ich v lehote troch pracovných dní. Z obsahu spisu sp. zn. 11C/43/2014 nevyplýva, žeby odporcovi vznikli trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.